

egne Love paalægge den, at udbetale Beløbene den 2den Januar, naar Regnskabet ikke blev opgjort før den 31te Marts, og deri ligger Hovedgrunden til, at det er nødvendigt for Bikuben at søge at faa en saadan Forandring i Sparekasseloven, at den fremtidig kan nyde de Lempelser og Begunstigelser, som den hidtil har nydt. Det kan naturligvis meget godt være, og jeg tvivler ingenlunde om, at der ogsaa er enkelte andre Institutioner, om hvem det samme gælder, og Lovforslaget er derfor affattet i en saadan Skikkelse, at det vilde kunne komme andre Institutioner, som ere under lignende Forhold som Bikuben, til gode. Men jeg har ønsket særlig at fremdrage, hvorledes Forholdene ere i Bikuben, fordi jeg kender dem bedst, og fordi det ogsaa er disse Forhold, der have foranlediget, at dette Lovforslag er fremkommet. Der maatte altsaa søges en Lovhjemmel for, at Bikuben kunde faa de Begunstigelser, som den hidtil har haft. Indenrigsministeren vil ikke være bemyndiget til at lade Bikuben nyde disse Begunstigelser i det Øjeblik, da Bikuben ikke længere har et Garantifond. Lempelserne bestaa altsaa væsentlig i dette, at man kan aflægge Regnskab paa en anden Tid end ellers, Lempelser med Hensyn til Valget af Revisorer og deslige, altsammen indre Forhold, hvorom der ikke er noget særlig at bemærke. Jeg skal saaledes tillade mig at udtale det Haab, at dette lille Lovforslag maa blive modtaget med Velvilje af begge Rigsdagens Afdelinger, og jeg haaber ogsaa, at den højtærede Indenrigsminister vil yde det sin bedste Støtte paa dets fortsatte Vej.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Den indgaaende Forklaring, som den ærede Ordfører gav om Lovforslagets Betydning, gør mig det let at omtale det med nogle faa Bemærkninger. Som den ærede Ordfører allerede har udtalt, har der angaaende Forslagets Affattelse forud været forhandlet med Indenrigsministeriet, og i den Form, hvori det foreligger, har jeg for mit Vedkommende intet at bemærke derimod. Jeg betragter det nærmest som gaaende ud paa at afhjælpe en formel Mangel i Sparekasse-

lovens § 11. Naar man ved at indsætte denne Paragraf i Loven ønskede ikke at gribe forstyrrende ind i den Virksomhed, der i 1880 blev drevet af bestaaende Pengeinstitutter, der ikke opfyldte de Betingelser, der i øvrigt stilledes til Sparekasser i Almindelighed, for saa vidt deres Virksomhed gik ud paa, at Overskuddet skulde tilfalde Garanter, Aktionærer o. s. v., saa var det jo ikke dermed Meningen at afskære disse Pengeinstitutter, naar de vedbleve at drive denne Virksomhed, fra at nyde godt af Bestemmelsen i § 11, selv om deres Virksomhed forandredes paa den Maade, som den ærede Ordfører har omtalt, nemlig derhen, at Udbyttet ikke længere i Fremtiden skulde komme til at tilfalde Guaranterne, selv for en saa lille Del, som der her med Hensyn til Bikuben, som den ærede Ordfører særlig omtalte, er Spørgsmaal om. Det er derfor, jeg tror, man uden Betænkelighed kan gaa til denne Bestemmelse. Det, som Indenrigsministeriet fremdeles vil have at paase og vil kunne paase, er det, at Pengeinstituttet fremdeles for sin Sparekasseafdelings Vedkommende yder Sparerne den samme Sikkerhed som hidtil, og det er det, jeg tror paa ingen Maade vil blive berørt ved den Forandring, den ærede Ordfører omtalte, der har fundet Sted med Hensyn til Garantien for Bikuben, og som ogsaa kan tænkes at finde Sted i Fremtiden for enkelte af de andre Anstalter, som nyde godt af § 11. Jeg skal derfor ogsaa for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

P. G. C. Jensen: Jeg tillader mig at bringe den højtærede Indenrigsminister min Tak for hans velvillige Udtalelser om Lovforslaget og haaber, at han ogsaa fremdeles vil yde det sin Støtte.

Da ingen yderligere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.